

روحانی مدافع حرم باتسلط به ۳ زبان

شهید حجت الاسلام «میرزا محمود تقی پور»

شهید حجت الاسلام «میرزا محمود تقی پور» از جمله شهدای روحانی مدافع حرم است که با شهادت در اربعین سال ۱۳۹۶ به «شهید اربعین» معروف شد؛ وی که با نام جهادی «ابوقاسم» در سوریه و در نبرد با داعش به شهادت رسید، عضو شورای مرکزی مؤسسه «بلاغ مبین» و مسئول گروه جهادی «طراوت ماندگار» فعال در زمینه محیط زیست بود. این شهید مدافع حرم همچنین به عنوان دانش پژوه مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره) قم فعالیت داشت. از شهید تقی پور ۲ فرزند دختر و پسر به یادگار مانده است.

پسر متواضع

شهید تقی پور متولد ۲۵ آبان ۱۳۶۱ در گرگان بود. با مهاجرت خانواده به مشهد در سال ۱۳۶۸، تحصیلاتش را در مشهد ادامه می‌دهد. «حسنعلی تقی پور» پدر بزرگوار این شهید با بیان اینکه محمود از همان دوران کودکی و نوجوانی همراهش به مسجد می‌رفت و در جلسات مذهبی شرکت می‌کرد درباره نحوه ورود فرزندش به حوزه علمیه می‌گوید: «محمود بعد از کلاس نهم از ما خواست وارد حوزه علمیه شود و می‌گفت می‌خواهد سرباز امام زمان (عج) شود. اما نظر ما این بود که ابتدا دیپلم بگیرد و بعد برای ادامه تحصیلات وارد حوزه علمیه شود. او هم که بسیار متواضع و باادب بود، نظر ما را پذیرفت و پس از گرفتن مدرک دیپلم، دوباره درخواست خود را تکرار کرد. ما هم پذیرفتیم و با ثبت نام در مدرسه علمیه امام محمدباقر (ع) در منطقه طلاب مشهد، مشغول به تحصیل علوم حوزوی شد.»

پیشقدم در کار خیر

به گفته پدر شهید تقی پور، محمود به قدری قانع و نجیب بود که در مدرسه علمیه سختی‌های زیادی به خود می‌داد. مثلاً بدترین حجره را انتخاب می‌کرد و می‌گفت که حجره‌های خوب بهتر است برای شهرستانی‌ها باشد. همچنین شب‌ها لباس‌های بقیه طلبه‌ها را پنهانی می‌شست و وقتی بقیه دلیل این کار را از او جویا می‌شدند می‌گفت: «من برای دل خودم این کارها را انجام می‌دهم.»

حسنعلی تقی پور ادامه می‌دهد: «پسرم خیلی مقید به نماز شب بود و همه را به آن سفارش می‌کرد. او بسیار اهل ورزش خصوصاً کوهنوردی بود. بعد از اتمام درس مقدماتی تصمیم گرفت برای درس خارج به قم برود تا از فضای مذهبی آنجا استفاده کند و به هدفش که اجتهاد بود برسد.»

این پدر شهید از کارهای جالب و خیرخواهانه فرزندش

پشتکار زیاد

● وصیت: به کلیه برادران و خواهران مسلمان توصیه می‌کنم که: آگاه باشند و بدانند که دنیا و زندگی مادی آن، ارزشی ندارد و آنچه که برای انسان باقی می‌ماند، عمل شایسته است. من در این عالم به او (امام خمینی) عشق می‌ورزیدم و اوامر ایشان را، امر خدا و رسولش (ص) می‌دانستم. امید است ایشان هم مرا بعد از این عالم، در پیشگاه خداوند شفاعت کند.

● نکته: شهیدی که همه کارهایی که احتیاج به یک پیگیری مداوم و خستگی ناپذیر داشت از دست شهید محلاتی بر می‌آمد و معتقد به این بود که روحانیت و سپاه باید باهم اختلاط داشته باشند.

